

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 27. Cœpit flere. Non destitit Petrus à ploratu vt faciunt peccatores: similes canibus, & loti denuo cadauer contingunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](#)

fuit cum enim nō ac quadam Galli exercitum contra Romanos ducerent, clanculum & per noctem concrebant illam occupare iam inciperent: iunctus deinde intercœperunt montis Capitolini, quapropter eodem tempore obdormierunt & pars quæ Galli per illos incarcerant. Hac tempestate quidam anterius, quis audebat in Capitolio Dea Junoni sacros sacrificari copernus semel & iterum idque ita clamorosè, ut & corum clamoribus, & luce auctoꝝ, quam iam sol fui nūnquam p̄mittebat expigerat. Marcus Manilius dux inlytus, videlicet Gallo scalis matos ascendentes, forte se illis aduersarii oppulerunt, & scuto suo percūtiens eum, qui ceteris alii ascenderat, cōpē prostrato, ac deorsum corrivente, certi pater corverunt, qui illum infecuti per eas ascendebant, quo factum est ut ceteri excitati Romani se se Gallo opposerent, Romane que ab illa subita oppressione tutores liberaretur. Tanti fecerunt hoc beneficium, quod suis antestis clamoribus præstiterant, ut decretum solemnibus eos honorare sacrificari: refert autem Plinii, quod ab eo tempore annuatim illi festa dedicari, in quibus canem cruci affigentes, in tam profundi somni supplicium, anterem in fulcro laevarent, argu per totam solem niter dent cintatum.

Hoc Roona contigit, quæ caput erat orbis, & hoc ipsum vide nos in Petro, qui caput est ecce. In obscura illa nocte quæ caput paluisse Dominus est, exercitus decrevit inferni patiar omni homini, ut cunctam banc occuparet primariam, & cum iam primum ingressum fuisse, per timorem, cuiusque magnam partem iam insulæ, coniuncti satanas turrim innaderent, sonores tempestis filii eius, medianiñus ancillis & ministris, quibus illam & terretur, & impugnat. Omnes canes qui latrare solebant & exercebant, conticuerunt, quia non est qui adlatret, qui moneret, qui errabat, corrigat Petrum, nec ipse apollo omnem eum in fugam se dederant, nec discipuli hi namque Iacobas quæ sacerant, latibantque ad conditum, vel dissimulatum, vel non an quod tales essent, se manifestare. Sebas afferunt per negationes, conati fidem eius intellexisse occupare. Ominibus deficientibus prodidit curando non semel ad medium noctem, sed altera vice clamorosum iam illecebrare auctor, suumque cantum coninxit luci vere au-

tore oculorum Christi, qui Petrum respexerunt: unde Petrus recordatus & excitatus ipsos cœrit inimicos, egreditur de loco adeo pernicioſo, in se revertere, si ex: studet reparacioni lugine acerbissime. O quam gravis foret ille gallo, quoties Domino gratias ageret, qui ralem crevit aveni ordinatum ad humanæ vitæ suo cantu dispositionem. Quoties peractæ eius cantum media nocte, & audiuit ad auroram? Sola mortuus potius plementis lacrymas abstergere: tamen & tuam esse conueiret.

¶ 27. Cœpit flere. Non deflitit Petrus & ploratu ut faciunt peccatores: similes canibus, & loti deminu cadaver consumant.

An tibi forte persuaderet lacrymas tuas 67. effusione delicta tua esse remissaque culpas: iamque ita securum tibi cœlum posse. In penitentia, ac si manus illius complecteres! An tibi per credis ad lacrārum tantarum perpetuārumque severitas macularum tam exiguum sufficere baluem: ut dum, medium non persistens in incepta penitentia, sed deno statim ad idem revertaris peccatum, quod te deferris monstraras? In memore tibi ventis quod diximus, penitentiam ut sponsam allouendam est: ipsa namque puella est, cum quia le desponsare debet peccator ut David cum Abisag, ex qua generandi sunt filii aetus, inquam, pornales & dolorosi quibus defendo peccatoꝝ p̄b illis digno meritoꝝ fatisfaciat. Miserere sponsam accipe, non ea sit intentione, ut hodie tecum illa cohabitetur, etas mane dimittenda vinculata, etiam pro vita perpetuum, atque in hoc cognoscet, utrum possidentia tuae lacrymaꝝ ex corde prouident, vel in sola apparetia consultant exteriori. Sapienter expendit noster Carlin. Cœstan nominat verba quibus Spiritus S. nobis lacrymas refert magno quondam illius Patriarchæ Iacob ex mortuis, quam credebat Ioseph filij sibi charissimi. Atcedunt filii eius, & tunicam Ioseph adserunt esse tunc tam, dicuntque: Vide Pater, nūture patris, ecce feta perfida decuorauit filium fratremque nolatum Ioseph. Tellatur Spiritus S. quod amaro flere cepit: dicens: Natos hic planctusque super Ioseph vitaque suæ finem accipient. Hoc verbi illius indicavit: Descendam lugere in infernum. Infernum interpretatur sepulchrum. In sepulchrum visque me dolor, flentibus comitabuntur. His semper initit ita lacrymarum perpetuus effusor, ut transacto uno anno, aliud

301 HOM. QUADRAGESIMATERTIA. DE NEGAT. ET LACRYM. D.PETRI.

adiuverget, semper luctibus vacaret.

Datus est Ioseph venditus in Agyptum ubi

vixit contigerunt illi successus, & perpetuo se-

uer iam capularis lacrymis indulgebat & inspi-

ritus: *Perfuerante autem eo in fine. q.d. quo*

tempore Ioseph à paternis abfuit oculis, plan-

ctu se dedit indolentem, per decem & octo an-

nos. Dicte hoc Spiritus S.interpretat Caietan ut

differantur ostendat inter lacrymas boni fenis

Gen. Jacob, & filiorum suorum, fratribusque Ioseph:

II. Narratur quod fecit al differantur alierum, qui

Lacryma à luto cefauerunt. Cum enim lacryme luctu-

Jacob cur que Iacob ex viro nascerentur dolore cordis, ob-

tutem Ioseph, multis perdurant annis i-

ex corde porro filius, fratreque Ioseph plorarunt qui-

profluxit dem fidelisque lacrymas, dum patrem con-

spicunt lugentem, illis dolorem quandam te-

statim, sed confitent stetit fluxus hic lacryma-

rum, & altero die nulla deuou percipiebantur,

nec indicium aliquod poenae praeterit: hinc

argumentum elicio, illas non ex corde proflui-

xile, sed fictas fuisse & apparentes, sicut in rei

veritate tantum sunt: & fatigunt me tales

luctu & vestre: que solum defluunt, quando pe-

ndibus adhuc confessari: tunc tantummodo

signa praebet doloris & luctus, promissa facit

& propria emendationis: porro vix à pedi-

bus eius allurexisti & ecce nesci velligum qui-

dem illum in vobis videtur eorum nec in vul-

ta lacrymatum. Verè lacrymae penitentiae ex

corde orantur doloroso & contrito, & ha si

vero penitente ante vite terminatum non terci-

natur.

He.3. de

amisent.

Cum D. Chrysostomus venit tunc quem

David quibuidam praetergitis psalmis 66.8 &

7. In fine ne corrumpas ita habet eti traditio

quam legitur, nos ergo legimus ex vulgata: In

fine ne disperdis. Et una eademque videtur vox,

qua David peccatores aggrediunt: qui videat

qualiter genitores lamenta suscipiant, eos ad

penitentiam in his adhortator: q.d. Enge age

amissos nam peccata tua defere incepisti, non

deitas vise in finem, ne praterita disperdas.

Peccatum sit tibi luctus, ne cesset ne illi valedi-

sas, tibi namque imminet triste naufragium. Atq

transfert, & pro illo verbo, In finem subisti-

tuus Videri: q.d. Eia Dei miles, qui de diabolo

pratendis vicitur per penitentiam: hoc tibi

finum sit, quodam eam haec quaque obvincis

nisi penitendo, vise in finem: hoc enim a-

perte Christus infirmatur: Quia amorem percu-

gereris vise in finem, hic salutem eris. Hic & ion

alius coronam consequetur cum tali coulans

penitentia penitentiam vise in finem pro-
trahens, vt non prius vita quam lacrymas finem
imponat.

Inter alia Deum graviter exacerbat, defectus
quo laborat peccator, cui parum est quod impo-

nientia non perseueret, sed intus per illicet in idem pen-

itabatur peccatum: atque indecens restabat illa-

S. Pagina rationibus ac symbolis quibus illud

declaratur. Ora Salomonis in Proverbii uero

nominatur esse canes: *Sicut canis qui ruminat*

ad vomitum suum, sic imprudens, qui una

stolidissimum suum. Quam coniungit dictum peccatoris cognomen, qui ad omnia colli-

bit peccata». Stultus inquit, et impru-

dens, qui ad primitam suam labitur: stolidus

An dari posset vit stultior arque impudentior,

quam qui initio contraactu, quo cunctis fa-

peccatorum scilicet datus, ob quod damna

lum defere cogitur, nondum adhuc ablesi

lacrymis, ad alium denou similem renouare

convenetur. Ex ea causa spiritus S. vi foli-

tos fugillat Aegyptos: qui cum à le repulsi

Hebreos, ex quod ex eorum cohabitacione

in mortem sibi suorum conciliaverant pino-

genitorum adeo lugubrem, ut omnium occi-

tiones fierent lacrymorum, aut equum sibi lacry-

mas abligarent, eos iterum conati sunt pullo-

bus subire feruntur, propterea Sabbathi de-

claustrum. Quinque mea letentia hos

speciat historiam propheta regius, expoundit

quoniam illi sunt, quibus Deus sua remittit pecc-

atram suam impetrat, pitem felicitatem

etiam quid loquuntur in me Dominus Deus, ut

illud ore meo mundo piceo mansuetus. Quid

est hoc ô Rex sanctissime! Loquuntur patrem &

plumbum suum, & super sonos suis. & in eis qui

converuntur ad eum. Alij legunt: In eis qui

converuntur ad stultitudinem. Quid alias expiatio-

nus sunt, inquit, Salomon in oratione Dei illi

qui confitunt ad peccata redunt, exercitantes

scilicet apud te canis est qui cum multa ante-

lambit.

Eodem exemplo visus est D. Petrus ipso in

hac materia veritatem. In eos feruntur iudei Cal-

ter, qui fiducia Sacramenta subepipant, &c. & comul-

se ab idolatriæ separant immundus, iurant

et que fuisse baptizantur ab aliis, confitunt alij illas

reprobantur quousque case immundicias can-

Eius vobis velis profecto: Si enim refugiantur, la-

cognitiones mundi, in cognitione Domini 20

caloris. & salvatori Iesu Christi, hoc rupes im-

pliatis saperant, facias sum tunc postscriptum.

ries prius. Vx illi impetratur Apostolus. *Cantigæ enim illæ illud veri prouerbij: Canit res ipsæ ad coniunctum suum, & sas locis in voluntabro. hoc. Quoniam non mouet nauicam carnis vomitiu. sum relâbem excedat ad. Et quid ne. fendi prodest si lauetur, cum demò eten le e. mergere & coniunctus à quo iam pridem excelle. ntel la Ecclesiastici idem declaratur argumentum, sicut dicitur quodam esse donationes, nul. lum non solum affectantes utilitatem, sed etiam rbi abominatione, & illo machum horrore que provocantur. Et quales illæ sum obsecro? Illæ inu. quis facient homines stulti, cupidi, siibique complacentes qui cum tibi nunc aliquid suorum delectat, illico idem repetur, & hoc agunt semel & bini noscimus. An talem in seors patienter, erunt Salomon: *Datus insipiens non erit vi. li nisi deo, hodie faveratur & crux expedit: od. illas sum huiusmodi. Tales censes quidam in peccatis, qui penitentia luctu se tradentes, Deo traduntur, sum, animam, corpus, oculos, gavis, lingua, manus &c. O Domine hoc tibi et tu manu offero: nam ex nunc totum tuum trichæ intellectos tibi dicatur, vt non nisi tibi impendatur, haec voluntas confiteratur, ne pre. ter te quidquid diligenti destinatur oculi, ne illa vacuitatem iuvauerit sed ex tantum quærum spissam obsequiunis hæc lingua dedicatur & iuvatur, ad operum tuorum celebran. dentem cum, & verba adulationis; & quid in confitentia concessa Deo cuncta reperitur, eis cuius expedites iniuriant grauenor: con. fundam. Verquid ergo haec illi Deo voulisti, vt hodie incalans infelixque repeteres? Et si hoc non sollemnitate vice, sed milites feceris, quid tuod iudicior de te Deus iudicabit?**

Eodem narrante Sapiente alia his appositè proponit symbola. Quænam inde, inquit utilitas, li qui parietem extrahunt, quem confitentur diuinam. *Praeferunt. Et vnde destruens, quid prodest illæ usq' latet? Qa moeas intentione illum adiudicari, si continuo illum elles in terram prostratu. m. Hinc admirabilis elicet sententiam: Qui deponit a morte, & iterum tangit eum, quid proficiat lucri illius? Sæc homo qui ieiunat in pec. canis & iterum eadem faciens quid proficiat hu. milatio? Orationem illius qui exaudiens? Locu. lo ne exponit D. Aug. a de proposito nostro con. ventientius D. Greg. quo Salomon alludit ad hoc dicit, legi timore debeat de his pessimo, sed iaurato. n. q. 4. no legali quod prescripti in figuram penitent. Con. traxit et illæ qui cadaver aliquod continget. Ita, q. 4. ut iannundus contenteret, donec certa quadam aqua ablatus, munditus restitueretur. Ille qui b. l. 9. E. locutus se ab imminutia legali quam contraxe. p. 1. 1. 9. Brat ex conatu mortui, ad aquas accedebat, si in illud dum vir se illis mundauerat, in le egressus, con. v. sal. 10. tenuò idem cadaver, vel aliud simile correcta. Sacrificat, quid illi balnea pro ferme, qua frequentius cium Deo. rat, cum tam cito ad easdem reverteretur im. manditias? Hoc idem i. t. ilige de balneo se la. Nm. 19. uero lacrymarum per penitentiam, Quid inde 11. commodi matutini hoc tempore peccata sua V. confiteri, & ad vesperam ad actes eius repedare, Allegoria que tibi lapis erat offensionis per qua perdito ex decre. nis i. quodam inde tibi emolumentum modo ro legis. deflere quod hinc egredens relabis ut tibi gra. tissimum? Talis est tua penitentia.*

9. 28 *Quod aduentus in Christo moriente, & resurgentem quo humana prode. infirmitatem, & virtutem testatur dini. nam: idem in D. Petro insigni mysterio. considerandum.*

Predicta omnia proponit Spir. S. desiderans 70 penitentiam tuam esse tutam & securam, non ut animo despondas, inquit D. Chrysostomus ita sentias infirmum, ut quotidianus corras & crinias tua vix penitentis si confes. fuis, cum iact in eadem, immo peiora inconsolans, infirmusque relaboras. Non idcirco omittas ad remedium confidere penitentie, Dei miseri. Obs. cordata confidens, quod instantia sit, nec illi pa. quentes tientia fieri, sicut hominibus quia in illo nec lapsus no. finis, nec fundum immensum complectitur. An est diffi. quotidie peccas? Quotidie age penitentiam, & dendum, quotidie peccati tui te penitent, quod quotidianus committis: Peccata si habueris, ne despicias, D. Chrys. tame si quotidianus peccas, quotidie age penitentiam. Ho. 1. de Sit hac tibi quotidianam similitudinem: quod si quo. nit. non tudi in cubiculo tuo tibi sedes corrugat, quotidie longe & illam attollis: & si singulis diebus foribus in principiis quineretur, an non singulis diebus illud exieris? Et Tom. 5. si quotidiane tibi manus fordeant, an non illas elvis? E. si quotidiane tibi brachium dolet vel pes, an non toties medicinam eis curamque reperi? Et non quia heri illud curarit quod tibi dolebat, si hodie deniq' te ledas, hodie idcirco mor. 11. curarit negligis? Quod in domibus facimus cum Similitu. fragiles, & ad latum nutant continuas reparaciones do. manus obliteramus? A. tende, inquit S. hic, quid in terum in domo tuas agas. Quoties illam inquinas? primo, si. Quotidie, & quotidianam enbris, & sic tories per t'as illam emundas quoties forfudatur: Si. prema circa. t'as prime,